

การเสนอการประกันคุณภาพของกระบวนการที่ศึกษา

การประกันคุณภาพได้เข้ามามีส่วนสำคัญต่อการผลิตและการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน เนื่องจากสินค้าและบริการในปัจจุบันมีผู้ผลิตและผู้ดำเนินการหลายรายในสินค้าและบริการประเภทเดียวกัน ในด้านการผลิตจะต้องทำให้ลูกค้ามีความมั่นใจในคุณภาพของสินค้า ซึ่งการมีระบบการประกันคุณภาพที่ดีจะมีส่วนสำคัญที่จะสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้าได้ จึงกล่าวได้ว่าคุณภาพของสินค้าและบริการที่ตรงตามความต้องการของลูกค้าถือเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถเจริญเติบโตและอยู่รอดได้

จากการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาคุณภาพในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 และ 5 จะเห็นได้ว่ากระบวนการผลิตที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษา นั้น ยังมีข้อบกพร่องด้านคุณภาพอยู่หลายประการ โดยดัชนี 2 ตัวหลักที่ผู้วิจัยใช้ในการประเมินการผลิตว่ามีคุณภาพดีเพียงใดคือ เบอร์เซ็นต์ยางเสียคุณภาพต่ำใช้งานไม่ได้ (Scrapped compound) และเบอร์เซ็นต์ยางเสียที่ต้องนำมาผ่านกระบวนการใหม่ (Reworked compound) เนื่องจากหากกระบวนการผลิตดีจะต้องมีเบอร์เซ็นต์ของเสียต่ำหรือลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงจะกล่าวได้ว่ากระบวนการนั้นมีการประกันคุณภาพที่ดี หรือมีการพัฒนาและปรับปรุงในด้านคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ในกระบวนการผสมยางซึ่งเป็นกระบวนการตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษาถือได้ว่าเป็นกระบวนการขั้นต้นของการผลิตยางรถ ซึ่งเป็นกระบวนการหลักสำคัญที่จะทำให้ยางรถมีคุณภาพดี จนมีการกล่าวกันว่า คุณภาพของยางรถที่ดีเริ่มต้นจากคุณภาพของยางผสม หากยางผสมขาดคุณภาพที่ดีและสม่ำเสมอแล้วก็ไม่สามารถผลิตยางรถที่ดีได้

สำหรับกระบวนการผสมยางที่ศึกษา มีผลิตภัณฑ์ของกระบวนการคือยางผสมหรือคอมเปาวด์ ในการวิเคราะห์ปัญหาคุณภาพยางผสมในบทที่ 5 พบว่าสาเหตุที่ทำให้ยางผสมไม่ได้ตามคุณภาพที่กำหนดมาจากหลาย ๆ ปัจจัย โดยสาเหตุหลักของปัญหาคุณภาพมาจากพนักงานที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องคุณภาพ การเสียของเครื่องจักรและอุปกรณ์ การวัดและเครื่องมือวัด รวมถึงสิ่งแวดล้อมและการจัดการ นอกจากนี้ยังพบว่ามียางเสียที่ไม่ได้ตามคุณภาพและระบุสาเหตุไม่ได้เป็นปริมาณมากในแต่ละเดือน เนื่องจากขาดการค้นหาสาเหตุที่แท้จริงและการบันทึกสาเหตุอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ปัญหายางเสียในส่วนนี้ถูกละเลย ในส่วนปริมาณยางเสียที่มีสาเหตุจากวิธีการนั้น ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่ายางเสียในแต่ละเดือนมีปริมาณเท่าใด จึงไม่ได้แสดงไว้ในรูปสถิติ

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาปริมาณยางเสียรวมในกระบวนการผสมยางที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษา พบว่ากระบวนการผลิตยังไม่อยู่ในสภาวะที่ควบคุมได้ จากข้อมูลที่เป็นกราฟในบทที่ 5 รูปที่ 5.4 และ 5.5 แสดงให้เห็นว่าในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 จนถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2541 มีเบอร์เซ็นต์ยางเสีย

คุณภาพต่ำใช้งานไม่ได้ (Scrapped compound) เฉลี่ยเท่ากับ 0.138 % และมีเปอร์เซ็นต์ยางเสียที่ต้องนำมาผ่านกระบวนการใหม่ (Reworked compound) ประเภท Defective เฉลี่ยเท่ากับ 0.265% และ Nonconformity เฉลี่ยเท่ากับ 0.339% หรือรวมเฉลี่ยเท่ากับ 0.604% ทั้งนี้หากเปรียบเทียบกับเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยของยางเสียที่ต้องนำมาผ่านกระบวนการใหม่ในปี พ.ศ. 2539 หรือก่อนที่ผู้วิจัยจะเริ่มดำเนินการ จะพบว่าเปอร์เซ็นต์แตกต่างกันมาก อันเนื่องมาจากในช่วงที่ผู้วิจัยได้เริ่มเข้าไปศึกษาการประกันคุณภาพ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2540 ได้ขอเสนอเปลี่ยนแปลงการระบุประเภทยางเสียและสาเหตุยางเสียที่ไม่ได้คุณภาพ โดยใช้แนวคิดคุณภาพที่ว่าสิ่งใดที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดด้านคุณภาพ จะถือว่าเป็นยางเสียไม่ได้ตามคุณภาพ (Nonconformity Compound) โดยเริ่มระบุยางเสียและยางที่ผลิตไม่เป็นไปตามคุณภาพ ที่กำหนดทั้งในด้านของผลการตรวจสอบและมาตรฐานวิธีการ โดยเริ่มพิจารณาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2540 เป็นต้นไป

เมื่อพิจารณาโดยแนวคิดดังกล่าวแล้ว การเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ยางเสียที่ต้องนำมาผ่านกระบวนการใหม่ในช่วงระหว่างดำเนินการและหลังดำเนินการกับช่วงก่อนดำเนินการ จะต้องพิจารณาที่เงื่อนไขเดียวกัน โดยจะเปรียบเทียบกับช่วงก่อนดำเนินการได้เฉพาะยางเสียที่ต้องนำมาผ่านกระบวนการใหม่ที่เป็น Defective เท่านั้น และในส่วนของยางเสียที่ต้องนำมาผ่านกระบวนการใหม่ประเภท Nonconform จะเปรียบเทียบเฉพาะช่วงระหว่างดำเนินการและหลังดำเนินการ ดูกราฟรูปที่ 5.5.1 และ 5.5.2 ในบทที่ 5

การปรับปรุงการประกันคุณภาพของกระบวนการผสมยางที่จะเสนอในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนและเทคนิคของการปรับปรุงและพัฒนาการประกันคุณภาพไว้ดังต่อไปนี้

1. ทำการวิเคราะห์รายละเอียดของกระบวนการผสมยาง เพื่อดูว่ามีข้อบกพร่องของกระบวนการผลิตที่จุดใดบ้าง พร้อมเสนอเพื่อทำการปรับปรุง
2. ทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่มีโอกาสจะเกิด โดยอาศัยเทคนิคทางคุณภาพที่เรียกว่า การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบของกระบวนการ (Process Failure Mode and Effect Analysis , PFMEA)
3. การแก้ไขปรับปรุงจากสิ่งที่วิเคราะห์ได้จากการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง และข้อบกพร่องที่มีโอกาสจะเกิด
4. การเสนอปรับปรุงการใช้หลักสถิติ เพื่อใช้ในการควบคุมคุณภาพยางผสม
5. การจัดตั้งระบบการวัดและสอบเทียบ
6. การจัดตั้งโปรแกรมการตรวจติดตามกระบวนการผสมยาง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการผสมเป็นไปตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่ออกแบบไว้

6.1 การวิเคราะห์กระบวนการผสมยางและการเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ

กระบวนการผสมยางเป็นกระบวนการแบบแบช (Batch Process) โดยจะประกอบด้วยกระบวนการหลัก 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นตอนเตรียมวัตถุดิบ (Raw Material Preparation)

กระบวนการในขั้นตอนนี้ประกอบด้วย กระบวนการเตรียมยางธรรมชาติ ยางสังเคราะห์ และการนวดยางธรรมชาติ กระบวนการเตรียมสารเคมี กระบวนการเตรียมคาร์บอนแบล็ค และกระบวนการเตรียมน้ำมันเพื่อใช้ในการผสม

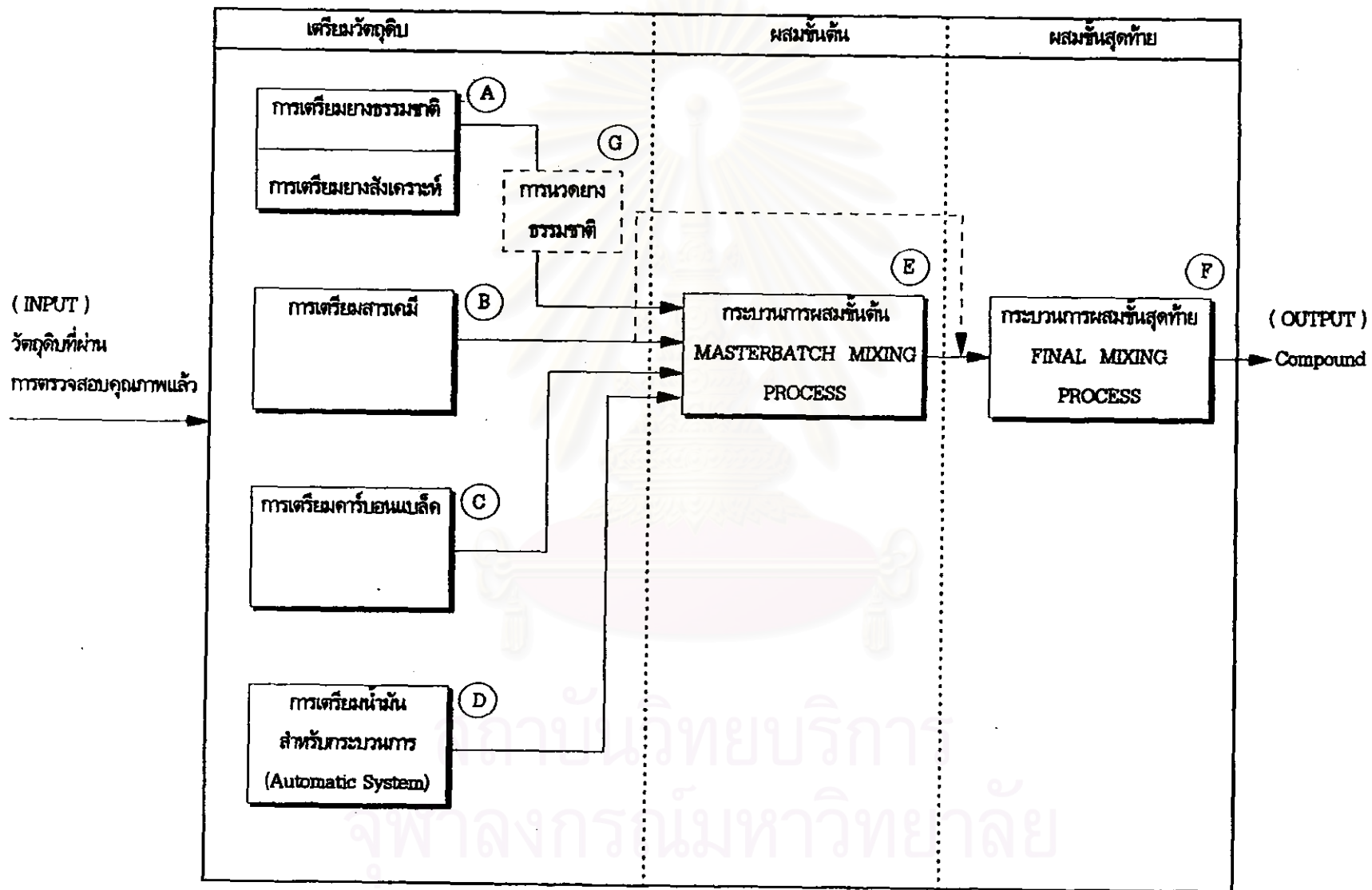
2. ขั้นตอนการผสมขั้นต้น (Masterbatch Mixing)

เป็นขั้นตอนหลักที่เมื่อเตรียมวัตถุดิบครบทุกชนิดแล้ว จะทำการผสมขั้นต้นหรือที่เรียกว่า มาสเตอร์แบช ยางผสมในขั้นตอนนี้จะเริ่มจากการนำเอาวัตถุดิบที่ซึ่งน้ำหนักตามสูตรเรียบร้อยแล้วมาใส่ลงในเครื่องผสมยางแบบปิด (Internal Mixer) ดังรูปที่ 2.3 ในบทที่ 2 และทำการผสมตามพารามิเตอร์การผสมที่ระบุในสูตรการผสม โดยจะทำการควบคุมเวลาการผสมแต่ละแบชด้วยอุณหภูมิ การผสมในขั้นตอนนี้จะผสมจนยางมีอุณหภูมิประมาณ 150 ถึง 160 องศาเซลเซียส ยางมาสเตอร์แบชที่ผสมเรียบร้อยแล้วจะนำไปใช้ในขั้นตอนการผสมขั้นสุดท้ายต่อไป

3. ขั้นตอนการผสมขั้นสุดท้าย (Final Mixing)

เป็นขั้นตอนหลักสุดท้ายที่นำเอายางผสมที่ได้จากการผสมขั้นต้น (Masterbatch Compound) มาใส่สารเคมีที่ทำให้ยางสุกและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการสุกตัวของยาง โดยขั้นตอนการผสมในกระบวนการจะเหมือนกันกับการผสมขั้นต้น แต่แตกต่างกันในส่วนของวัตถุดิบและสภาวะการผสมที่จะถูกควบคุมอุณหภูมิให้ต่ำกว่าการผสมขั้นต้น เนื่องจากมีสารเคมีที่ทำให้ยางสุกตัว จึงทำการผสมให้มีอุณหภูมิเพียง 90 ถึง 100 องศาเซลเซียส

กระบวนการหลักของการผสมยางเขียนเป็นผังกระบวนการแสดงดังรูปที่ 6.1 จากแผนผังรวมของกระบวนการในรูปดังกล่าว นำมาเขียนรายละเอียดเพื่อวิเคราะห์แต่ละกระบวนการได้ดังตารางที่ 6.1 ถึง 6.6

รูปที่ 6.1 แผนผังรวมของกระบวนการหลักในกระบวนการผสมยาง

ตารางที่ 6.1

การวิเคราะห์กระบวนการเตรียมยางธรรมชาติหรือยางสังเคราะห์

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
<p>ยางที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว</p> <p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>5</p> <p>ยางที่ผ่านการตัดเป็นชิ้นเล็ก</p> <p>6</p>	<p>ยางที่อนุมัติให้ใช้ผลิต</p> <p>ยางที่ผ่านการอนุมัติด้านด้านคุณภาพ จัดเก็บในกะบะ เพื่อรอการตัด</p> <p>ชนกะบะยางไปยังเครื่องตัดด้วยรถโฟล์คลิฟท์</p> <p>ตรวจสอบผลากกำกับยางก่อนใช้</p> <p>ลำเลียงด้วยสายพานไปยังแท่นตัด</p> <p>ตัด RSS#3 ด้วยเครื่องตัด</p> <p>ยางตัดเรียบร้อยแล้วเติมกะบะ</p> <p>เขียนรายละเอียดกำกับบนผลาก เพื่อติดไปกับกะบะใส่ยาง</p>	<p>-</p> <p>การบ่งชี้ การระบุบนกะบะยาง บางครั้งไม่ชัดเจนและบางครั้งผลากกำกับยางหาย</p> <p>-</p> <p>ไม่มีวิธีตรวจสอบและไม่มีการลงบันทึกการใช้งานสื่อใด</p> <p>บางครั้งพบว่าสายพานสกปรก อาจทำให้วัสดุอื่นปลอมปนติดไปกับยาง</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>ยังไม่มีแบบฟอร์มและการติดผลากดูไม่มั่นคง บางครั้งหลุดหายไป</p>	<p>* เสนอทำแผนภูมิควบคุมคุณภาพเชิงสถิติของยางธรรมชาติ</p> <p>ออกแบบระบบการติดผลากกำกับยางเพื่อให้มั่นคง และให้มีการเขียนกำกับให้ชัดเจน</p> <p>-</p> <p>ออกแบบแผ่นบันทึกคุณภาพของการใช้ยาง เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ และป้องกันความผิดพลาด</p> <p>แบบตรวจความสะอาดของสายพานและเครื่องตัด</p> <p>-</p> <p>ออกแบบฟอร์มสำหรับเป็นผลากกำกับยางที่สามารถกรอรายละเอียดให้ชัดเจนและติดอย่างมั่นคง</p>

ตารางที่ 6.1

การวิเคราะห์กระบวนการเตรียมยางธรรมชาติหรือยางสังเคราะห์ (ต่อ)

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
<pre> graph TD 6((6)) --> 7[7] 7 --> 8[8] 8 --> GE((G / E)) </pre>	<p>ลำเลียงไปจัดเก็บยังพื้นที่ที่กำหนด</p> <p>เก็บเพื่อรอการนำไปใช้ผสมยาง</p> <p>นำไปใช้ในกระบวนการนวดยางหรือกระบวนการผสมขั้นต้น</p>	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.2

การวิเคราะห์กระบวนการเตรียมสารเคมี

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin-bottom: 5px;">สารเคมีที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว</div>	<p>สารเคมีที่อนุมัติให้ใช้ผลิต</p> <p>สารเคมีถูกจัดเก็บไว้ที่ชั้นวางและมีฉลากกำกับ</p> <p>ลำเลียงสารเคมีที่ต้องการใช้ด้วยโฟลค์ลิฟท์</p> <p>ตรวจสอบฉลากสารเคมีก่อนใช้</p> <p>เติมสารเคมีลงในรถใส่สารเคมี</p> <p>ลากรถใส่สารเคมีที่ต้องการใช้ไปยังตำแหน่งที่กำหนด</p> <p>เตรียมสารเคมีให้ได้ น้ำหนักตามสูตรพร้อมปิดผนึกและเขียนชื่อสูตรวันที่เตรียมบนถุง</p> <p>สารเคมีที่เตรียมเรียบร้อยแล้ว</p>	<p>-</p> <p>การติดฉลากกำกับสารเคมีดูไม่มั่นคงและบางครั้งหลุดหาย</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>ยังไม่มีกระบวนการใช้สารเคมี</p> <p>-</p> <p>- ความถูกต้องแม่นยำของเครื่องซึ่งยังไม่ได้รับการประกัน</p> <p>- วิธีการปัจจุบันมีการเขียนกำกับ แต่บางครั้งอ่านยาก อาจทำให้ใช้สารเคมีผิดได้</p> <p>-</p>	<p>* เสนอทำ FMEA ของกระบวนการ</p> <p>ออกแบบการติดฉลากใหม่ให้อ่านง่ายและดูมั่นคง</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>กำหนดให้มีการบันทึกการใช้สารเคมี โดยบันทึกลงในแผ่นบันทึกทุกครั้งเพื่อตรวจสอบย้อนกลับได้</p> <p>-</p> <p>- จัดโปรแกรมการตรวจสอบเครื่องชั่งและ Calibration</p> <p>- จัดสร้างอุปกรณ์สำหรับพิมพ์ลงบนถุงใส่สารเคมี เพื่อให้อ่านได้ง่ายและชัดเจน</p> <p>-</p>

ตารางที่ 6.2

การวิเคราะห์กระบวนการเตรียมสารเคมี (ต่อ)

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
<pre> graph TD 7[7] --> 8((8)) 8 --> 9[9] 9 --> 10((10)) 10 --> EF((E / F)) </pre>	<p>จัดเก็บสารเคมีในรถ</p> <p>ลากรถใส่สารเคมีที่เตรียมแล้วไปเก็บในพื้นที่ที่กำหนด</p> <p>สารเคมีถูกเก็บไว้รอใช้งาน</p> <p>นำไปใช้ในกระบวนการผสมขั้นต้นหรือการผสมขั้นสุดท้าย</p>	<p>ส่งสารเคมีโดยผู้รับ ไม่มีข้อมูลชัดเจน</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>ควรมีใบกำกับกับการนำส่งสารเคมี เพื่อให้หน่วยงานผสมยางทราบชนิดและจำนวนสารเคมีที่เตรียมมาให้</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ตารางที่ 6.3

การวิเคราะห์กระบวนการเตรียมคาร์บอนแบล็ค

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content;">คาร์บอนแบล็คที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว</div>	คาร์บอนแบล็คที่อนุมัติให้ใช้ผลิต	-	-
1	จัดเก็บคาร์บอนไว้ที่พื้นที่จัดเก็บชั้น 2	-	-
2	ลำเลียงขึ้นชั้น 3 ด้วยรถ	-	-
3	ตรวจสอบผลากกำกับคาร์บอน	-	-
4	เติมคาร์บอนลงในไซโล	หากมีการเติมคาร์บอนผิดเบอร์ จะทำให้ใช้คาร์บอนผิด	ออกแบบระบบลือกไซโล โดยให้ใช้กฎแฉง เพื่อการเติมแต่ละครั้งจะเปิดไซโลได้เพียงไซโลเดียว เพื่อป้องกันความผิดพลาดและให้ทำบันทึกการเติมคาร์บอนแบล็คทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบกลับได้
5	คาร์บอนถูกป้อนลงเครื่องซึ่งคาร์บอนด้วยระบบอัตโนมัติ	-	-
6	ซึ่งนำนักคาร์บอนแบล็คด้วยระบบอัตโนมัติตามน้ำหนักที่ระบุในสูตร	บางครั้งน้ำหนักสูงหรือต่ำกว่าค่าที่กำหนด	กำหนดโปรแกรมตรวจสอบเครื่องซึ่งคาร์บอนแบล็ค
E	ใช้ในกระบวนการผสมขั้นต้น	-	-

ตารางที่ 6.4

การวิเคราะห์กระบวนการควบคุมอุณหภูมิ

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
	<p>ยางที่ตัดและเตรียมแล้ว</p> <p>ลำเลียงไปยังเครื่องชั่ง</p> <p>ซึ่งยางให้น้ำหนักตามสูตรที่กำหนด</p> <p>ส่งยางเข้าเครื่องผสมด้วยสายพาน</p> <p>ผสมจนได้อุณหภูมิและเวลาที่ต้องการ</p> <p>ปลออยยางลงมิล 1</p> <p>รีดเป็นแผ่นที่มิล 1 และเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบคุณภาพ</p> <p>ลำเลียงไปยังมิล 2 ด้วยสายพาน</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>ความถูกต้องของน้ำหนักและการชั่ง จะขึ้นอยู่กับความถูกต้องแม่นยำของเครื่องชั่ง</p> <p>-</p> <p>การผสมจะถูกควบคุมด้วยอุณหภูมิ ดังนั้น Thermocouple จะต้องมี ความถูกต้องแม่นยำ</p> <p>ยังไม่มี การควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>ควรมีตารางการตรวจสอบเครื่องชั่ง และการสอบเทียบ (Calibration) เพื่อประกันคุณภาพการชั่ง</p> <p>-</p> <p>กำหนดวิธีสอบเทียบ (Calibration) และความถี่ในการตรวจสอบ</p> <p>-</p> <p>* ทำการสุ่มตัวอย่างและจัดทำแผนภูมิควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ</p> <p>-</p>

ตารางที่ 6.4

การวิเคราะห์กระบวนการนวดยาง (ต่อ)

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
8	ทำให้เป็นแผ่นยางที่มีขนาดกว้างและหนาตามที่กำหนด	-	-
9	ส่งชิ้นสายพานเพื่อจุ่มสารกันยางติด	-	-
10	จุ่มสารกันยางติด	-	-
11	ส่งไปยังราวตากยางด้วยสายพาน	-	-
12	ตากยางให้แห้งและเย็นด้วยลม	-	-
13	ส่งขึ้นชั้น 2 เพื่อจัดเก็บ	-	-
14	จัดเก็บลงกระบะใส่ยางพร้อมติดฉลากกำกับ	การระบุชนิดของยางผสมและวันที่ผลิต บางครั้งผิดพลาดและการเขียนให้ชัดเจนจะช่วยป้องกันการใช้อย่างผิด	ออกแบบฉลากกำกับยางใหม่ให้มีพื้นที่เขียนอย่างชัดเจนและอ่านง่าย
15	นำไปเก็บยังพื้นที่จัดเก็บโดยโฟลค์ลิฟท์	-	-
16	เก็บยังพื้นที่ที่กำหนดรอการนำไปผสมในกระบวนการผสม	การจัดเก็บไม่เป็นหมวดหมู่จะทำให้การนำไปใช้ไม่เป็นลำดับก่อน-หลังและมีโอกาสใช้อย่างผิด	จัด Lay - out พื้นที่เก็บยางให้เป็นระบบ
E			

ตารางที่ 6.5

การวิเคราะห์กระบวนการผสมยางขั้นต้น

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
	<p>-</p> <p>ยางธรรมชาติ ยางสังเคราะห์ หรือยางที่ผ่านการเตรียม โดยการนวดยางมาแล้ว จะนำมาซึ่งที่เครื่องซึ่งตาม น้ำหนักที่ระบุในสูตร</p> <p>ผสมในเครื่องผสมยาง</p>	<p>-</p> <p>น้ำหนักยางที่เตรียมจะต้องถูกต้องแม่นยำ โดยจะต้องมีค่าอยู่ในพิสัยที่กำหนด</p> <p>การตั้งค่าการผสมให้ถูกต้องตรงกันกับสูตรที่กำหนดจะทำให้ได้คุณภาพที่ต้องการ</p>	<p>* เสนอทำ FMEA ของกระบวนการ</p> <p>ออกแบบวิธีการและความถี่ในการตรวจสอบเครื่องซึ่งยางและการสอบเทียบ (Calibration)</p> <p>จะต้องมีการตรวจสอบยืนยันความถูกต้องในการผสมแบบแรก เพื่อให้แน่ใจว่าการผสมต่าง ๆ ถูกต้อง</p>
<p>3</p>	<p>ยางจะถูกส่งลงมาที่มีล 1</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>4</p>	<p>รีดเป็นแผ่นที่มีล 1 และเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบคุณภาพ</p>	<p>ไม่มีการควบคุมคุณภาพโดยใช้หลักสถิติ</p>	<p>* เสนอจัดทำแผนภูมิควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ เพื่อควบคุมค่าความถี่ไม่แข็ง</p>
<p>5</p>	<p>ส่งยางไปที่มีล 2 ด้วยสายพาน</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>6</p>	<p>ยางถูกรีดเป็นแผ่นบางและตัดขนาดตามมาตรฐานพร้อมบรรจุชื่อสูตรและวันที่ผลิต</p>	<p>การตัดให้ได้ขนาดถูกต้องและการระบุชื่อสูตรพร้อมทั้งวันที่ผลิต จะทำให้สะดวกต่อผู้ใช้ยางในขั้นตอนถัดไป</p>	<p>ให้มีการควบคุมขนาดความกว้าง , ความหนาตามมาตรฐาน</p>

ตารางที่ 8.5

การวิเคราะห์กระบวนการผสมยางชั้นต้น (ต่อ)

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
6			
7	ยางถูกส่งขึ้นสายพานไป ยังถังใส่สารกันยางติด	-	-
8	ยางจุ่มสารกันยางติด	-	-
9	ลำเลียงไปยังราวตากยาง	-	-
10	ตากยางให้เย็นบนราว ตากยาง	-	-
11	ส่งไปเก็บลงบนกระ วางยาง	-	-
12	จัดเก็บลงกระวางยาง และติดฉลากกำกับ	การจัดเก็บบางครั้งระบุ รายละเอียดบนฉลากไม่ ชัดเจน ทำให้มีโอกาสใช้ ยางผิด	ปรับปรุงฉลากกำกับบนยางให้มีความ ชัดเจนและง่ายต่อการนำไปใช้งานใน ขั้นตอนต่อไป
13	ส่งไปเก็บยังพื้นที่เก็บยาง โดยโพลีคลิฟท์	-	-
14	จัดเก็บรอการนำไปผสม ในขั้นตอนสุดท้าย	-	-
F			

ตารางที่ 8.6

การวิเคราะห์กระบวนการผสมยางขั้นสุดท้าย

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
	<p>ซึ่งยางมาตรฐานแบบตาม ที่สูตรกำหนดพร้อมกับใส่ สารเคมีที่เตรียมไว้แล้ว ตามสูตร</p>	<p>น้ำหนักยางมาตรฐานแบบ จะต้องถูกต้องแม่นยำ โดยจะต้องมีค่าอยู่ใน พิสัยที่กำหนด</p>	<p>* เสนอทำ FMEA ของกระบวนการ ออกแบบวิธีการและความถี่ ในการตรวจสอบเครื่องซึ่งยาง และการ Calibration</p>
2	นำมาผสมใน เครื่องผสมยาง	การตั้งค่าการผสมให้ ถูกต้องตรงกับสูตร เสมอ	จะต้องมีการตรวจสอบเพื่อยืนยันความ ถูกต้องของการผสมแบบแรก เพื่อให้ แน่ใจว่าค่าการผสมต่าง ๆ ถูกต้อง
3	ยางจะถูกส่งลงมาที่ มิลล์ตัวที่ 1	-	-
4	รีดเป็นแผ่นที่มิลล์ 1 และ เก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ คุณภาพ	ไม่มีการควบคุมคุณภาพ โดยใช้หลักสถิติ	* เสนอจัดทำแผนภูมิควบคุมคุณภาพ เชิงสถิติ เพื่อควบคุมค่าความไม่แข็ง
5	ส่งยางไปที่มิลล์ 2 ด้วยสายพาน	-	-
6	ยางถูกรีดเป็นแผ่นบางและ จัดขนาดตามมาตรฐาน พร้อมบรรจุชื่อสูตรและ วันที่ผลิต	การจัดให้ได้ขนาดถูกต้อง และการระบุชื่อสูตรพร้อม ทั้งวันที่ผลิต จะทำให้ สะดวกต่อผู้ใช้ยางใน ขั้นตอนถัดไป	ให้มีการควบคุมขนาดความกว้าง และความหนาตามมาตรฐาน
7	ยางถูกส่งขึ้นสายพานไป ยังถังใส่สารกันยางติด	-	-

ตารางที่ 6.8

การวิเคราะห์กระบวนการสมยอมขั้นสุดท้าย (ต่อ)

ขั้นตอนของกิจกรรม	ความหมาย	การวิเคราะห์	การเสนอเพื่อปรับปรุงการประกันคุณภาพ
7			
8	ยางจุ่มสารกันยางติด	-	-
9	ลำเลียงไปยังราวตากยาง โดยสายพาน	-	-
10	ตากยางให้เป็นบราร ตากยาง	-	-
11	ส่งไปเก็บลงบนกระบะ วางยาง โดยสายพาน	-	-
12	จัดเก็บลงกระบะวางยาง และติดฉลากกำกับ	การจัดเก็บยางในบางครั้ง ระบุรายละเอียดบนฉลาก ไม่ชัดเจน ทำให้มีโอกาส ใช้ยางผิด	ปรับปรุงฉลากกำกับยางให้ชัดเจน และช่วยต่อการนำไปใช้งานใน ขั้นตอนต่อไป
13	ส่งไปเก็บยังพื้นที่เก็บยาง โดยโฟล์คลิฟท์		
14	จัดเก็บรอการนำไปใช้งาน ที่แผนกเตรียมชิ้นส่วน		
F			

ขั้นตอนต่าง ๆ ในแต่ละกระบวนการมีจุดที่ควรปรับปรุงเพื่อให้มั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพอยู่หลายจุด เพื่อให้ครอบคลุมสาเหตุต่าง ๆ ที่อาจทำให้เกิดปัญหาคุณภาพในกระบวนการผสมยางได้อีก ผู้วิจัยได้นำเทคนิคทางวิศวกรรมคุณภาพตัวหนึ่งมาช่วยในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในกระบวนการที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นได้ โดยเทคนิคทางคุณภาพนี้เรียกว่า การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการ (Process Failure Mode and Effect Analysis , PFMEA) มาทำการวิเคราะห์ โดยเน้นถึงข้อบกพร่องอันเนื่องมาจากความไม่มีประสิทธิภาพของกระบวนการเตรียมวัตถุดิบและกระบวนการผสมยาง ในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค PFMEA นี้จะทำการวิเคราะห์โดยอ้างอิงขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการในตารางที่ 6.1 ถึง 6.6

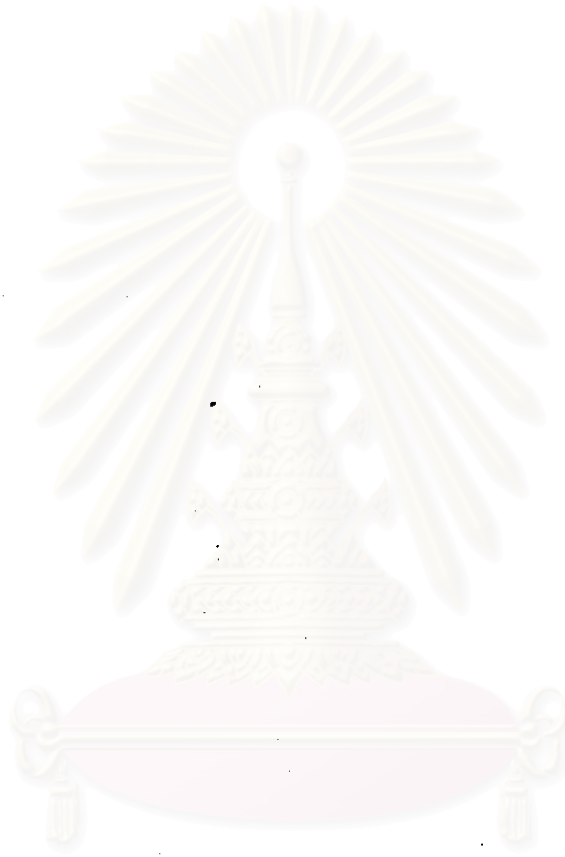
6.2 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบของกระบวนการ (PFMEA)

ก่อนทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการผสมยางทั้งกระบวนการ ได้ทำการประเมินความเสี่ยงของแต่ละกระบวนการย่อยในกระบวนการหลัก เพื่อดูว่ากระบวนการใดที่มีความเสี่ยงสูงจะนำกระบวนการนั้นมาทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการ โดยการวิเคราะห์ในครั้งนี้ได้เชิญผู้มีประสบการณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหน่วยงานละ 1 ท่าน ได้แก่ แผนกผสมยาง (ฝ่ายผลิต) แผนกซ่อมบำรุง (ฝ่ายวิศวกรรม) แผนกควบคุมคุณภาพ (ฝ่ายประกันคุณภาพ) และแผนกโครงการ (ฝ่ายวิศวกรรม) มาทำการวิเคราะห์ร่วมกัน ผลการประเมินความเสี่ยงของกระบวนการเป็นดังตารางที่ 6.7

ตารางที่ 6.7 ผลการประเมินความเสี่ยงของแต่ละขั้นตอนในกระบวนการผสมยาง

ขั้นตอนในกระบวนการ	ความเสี่ยง
1. การเตรียมยางธรรมชาติหรือยางสังเคราะห์	ปานกลาง
2. การนวดยาง	ปานกลาง
3. การเตรียมสารเคมี	สูง
4. การเตรียมคาร์บอนแบล็ค	สูง
5. การเตรียมน้ำมันที่ใช้ในกระบวนการ	ต่ำ
6. การผสมยางขั้นต้น	สูง
7. การผสมยางขั้นสุดท้าย	สูง

จากผลการประเมินความเสี่ยงของกระบวนการ พบว่าจะต้องนำเอากระบวนการที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ กระบวนการเตรียมสารเคมี กระบวนการเตรียมคาร์บอนแบล็ค กระบวนการผสมยางขึ้นต้น และ ขั้นสุดท้าย รวม 4 กระบวนการมาทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบ โดยหลักการของ FMEA ดังแสดงในตารางที่ 6.8 , 6.9 , 6.10 และ 6.11 โดยค่าที่ใช้ประเมินของความรุนแรง (Severity , S) ความถี่ในการเกิด (Occurrence , O) และการตรวจจับได้ (Detection , D) จะอ้างอิงจากตารางใน ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.9 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในระบบการผลิต (ต่อ)

ตารางสำหรับวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในระบบการผลิต (PROCESS FMEA)																	
ชื่อกระบวนการ <u>เตรียมคาร์บอนแบล็ค</u>		ผู้ส่งมอบ <u>แยกคลังวัตถุดิบ</u>		PFMEA Number <u>112-2</u>													
ชื่อผลิตภัณฑ์ <u>คาร์บอนแบล็คที่ส่งให้ลูกค้าแล้ว</u>		หน่วยงานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ <u>หน่วยงานผสม</u>		วัน เดือน ปี ที่เริ่มทำ FMEA <u>22 ก.ค. 2541</u>													
ผู้รับผิดชอบกระบวนการ <u>หน่วยงานผสม</u>		ผู้จัดทำเอกสาร <u>สาริฐ</u>		วัน เดือน ปี ที่บทวน FMEA <u>30 ส.ค. 2541</u>													
ผู้อนุมัติ _____		วัน เดือน ปี ที่ได้รับการอนุมัติ <u>22 ก.ค. 2541</u>		หน้าที่ <u>2</u> ในจำนวน <u>2</u> หน้า													
คณะผู้จัดทำ _____																	
ฟังก์ชันของกระบวนการ	แนวโน้มของข้อบกพร่อง	ผลจากข้อบกพร่อง	S	สาเหตุของข้อบกพร่องที่คาดว่า จะเกิด	O	วิธีการตรวจจับหรือควบคุมข้อบกพร่อง	D	R	P	N	แนวทาง การปฏิบัติ การแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ /วันสิ้นสุด	ผลการแก้ไข				
													การปฏิบัติ การแก้ไข	S	O	D	R
การรีดคาร์บอน	o เลือกรีดคาร์บอนแบล็ค	ทำให้ยางผสม	10	o พลังงานผสมยาง	3	ไม่มีการควบคุม	10	300			กำหนดให้คู่มือปฏิบัติงาน และใช้พนักงานลงบันทึก การใช้คาร์บอนแบล็คทุกครั้ง	SB	-WI	10	5	3	150
แบล็คเพื่อเตรียมผสม	มิดเบอร์	มิดมาตรฐาน		o เครื่องรีดคาร์บอนแบล็ค								15 ส.ค. 41	-Traceability sheet				
													-Training				
	o น้ำหนักของคาร์บอน	ทำให้ยางผสม	6	o เครื่องรีดไม่มีความถูกต้องแม่นยำ	3	ไม่มีการควบคุม	10	180			กำหนดการตรวจสอบเป็น ประจำและกำหนดตารางการ Calibration	CHT	-กำหนด				
	แบล็คไม่ตรงตามพิภคที่กำหนด	มิดมาตรฐาน		o เครื่องรีดไม่มีความถูกต้องแม่นยำ								เริ่ม พ.ย.41	ความถี่ และวิธีการ				
				o PLC ทำงานผิดพลาด	4	ไม่มีการควบคุม	10	240			กำหนดแผนบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอและควบคุมสภาวะแวดล้อมของอุปกรณ์ให้ดี	SK	-ปิดล็อคห้อง	6	4	5	120
												30 ส.ค. 41	ควบคุม				
													-แผนบำรุง				
													รักษายังไม่				
													ชัดเจน				
ระดับคะแนน			1-10 S=Severity	1-10 O=Occurrence	1-10 D=Detection	RPN=SxOxD											

ตารางที่ 6.10 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการผสมยางเริ่มต้น (ต่อ)

ตารางสำหรับวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการ (PROCESS FMEA)																	
ชื่อกระบวนการ _____ <u>ผสมยางเริ่มต้น</u> _____		ผู้ส่งมอบ _____ <u>แผนกคลังวัสดุ</u> _____		PFMEA Number _____ <u>112-3</u> _____													
ชื่อผลิตภัณฑ์ _____ <u>MASTERBATCH</u> _____		หน่วยงานที่รับผิดชอบ _____ <u>หน่วยงานผสมยาง</u> _____		วัน เดือน ปี ที่เริ่มทำ FMEA _____ <u>23 ก.ค. 2541</u> _____													
ผู้รับผิดชอบกระบวนการ _____ <u>หน่วยงานผสมยาง</u> _____		ผู้จัดทำเอกสาร _____ <u>ศิวโร</u> _____		วัน เดือน ปี ที่ทบทวน FMEA _____ <u>15 ก.ย. 2541</u> _____													
ผู้อนุมัติ _____		วัน เดือน ปี ที่ได้รับการอนุมัติ _____ <u>23 ก.ค. 2541</u> _____		หน้าที่ _____ <u>8</u> _____ ใบจำนวน _____ <u>9</u> _____ หน้า													
คณะผู้จัดทำ _____																	
ฟังก์ชันของกระบวนการ	แนวโน้มของข้อบกพร่อง	ผลจากข้อบกพร่อง	S	สาเหตุของข้อบกพร่องที่คาดว่าจะเกิด	O	วิธีการตรวจจับหรือควบคุมข้อบกพร่อง	D	R	P	แนวทางปฏิบัติ การแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ /วันสิ้นสุด	ผลกระทบ					
												การปฏิบัติ การแก้ไข	S	O	D	R	
ตากใบแห้ง	อุณหภูมิสูงเกิน	ทำใบยางสุก	10	o ความเร็วของชุดรวม	4	ควบคุมที่รอบเวลาของ	2	80		ไม่มี							
เบรกดายก	มาพรุน	ก่อนนำไปใช้ ในกระบวนการ		พลาสมาเร็วเกินไป		เครื่องผสมยาง											
		ดีดไป		o พลาสติกแรงความเร็ว ของสายพาน เชื้อ เก็บยางได้เร็ว	2	ควบคุมความเร็วของ สายพาน	3	60		ไม่มี							
ระดับคะแนน			1-10 S=Severity	1-10 O=Occurrence		1-10 D=Detection			RPN=SxOxD								

ตารางที่ 6.11 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการตามขั้นสุดท้าย (ต่อ)

ตารางสำหรับวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการ (PROCESS FMEA)																			
ชื่อกระบวนการ		ผลผลิตขั้นสุดท้าย		ผู้ส่งมอบ		แผนภาคสิ่งแวดล้อม		PFMEA Number											
ชื่อผลิตภัณฑ์		FINAL COMPOUND		หน่วยงานที่รับผิดชอบ		หน่วยงานเตรียมชิ้นส่วน		วัน เดือน ปี ที่เริ่มทำ FMEA											
ผู้รับผิดชอบกระบวนการ		หน่วยงานผสมยาง		ผู้จัดทำเอกสาร		สโร		วัน เดือน ปี ที่ทบทวน FMEA											
ผู้อนุมัติ				วัน เดือน ปี ที่ได้รับการอนุมัติ		23 ก.ค. 2541		หน้าที่											
คณะผู้จัดทำ								2 ในจำนวน 8 หน้า											
ฟังก์ชันของกระบวนการ	แนวโน้มของข้อบกพร่อง	ผลจากข้อบกพร่อง	S	สาเหตุของข้อบกพร่องที่คาดว่าจะเกิด	O	วิธีการตรวจจับหรือควบคุมข้อบกพร่อง	D	R	P	N	แนวทางปฏิบัติ การแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ /วันสิ้นสุด	ผลการแก้ไข						
													การปฏิบัติ การแก้ไข	S	O	D	R	P	N
ผสมในเครื่อง	เวลาที่ใช้ผสมไม่คงที่	คุณภาพ	8	o อุณหภูมิห้องผสม	10	ไม่มีการควบคุม	10	800			ติดตั้งชุดควบคุมอุณหภูมิ		NA						
ผสมยาง	ในเครื่องการผสมเดียวกัน	เปลี่ยนแปลงจากมาตรฐานที่กำหนด		เริ่มต้นไม่ทันเดิม							ห้องผสมให้สามารถควบคุมอุณหภูมิเริ่มต้นหรือระหว่างผสม								
				o ยางคิดส่วนใดส่วนหนึ่งของเครื่อง	3	ไม่มีการควบคุม	10	240			o ศึกษานโยบายไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด		NA						
											o ควบคุมสารเคมีกันยางชนิดให้สิ้นนั่นเอง								
											o เปลี่ยนสปีดหัวสกรูที่ระบุป้อนวัตถุดิบให้สิ้น								
											o ลดระดับสายพานป้อนยางลงห้องผสม								
ระดับคะแนน			1-10	S=Severity	1-10	O=Occurrence	1-10	D=Detection	RPN=SxOxD										

ตารางที่ 6.11 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการผลิตยางขึ้นรูปสุดท้าย (ต่อ)

ตารางสำหรับวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการ (PROCESS FMEA)																				
ชื่อกระบวนการ		ผลยางขึ้นรูปสุดท้าย		ผู้ส่งมอบ		แผนกสิ่งอัดฉีด		PFMEA Number					112-4							
ชื่อผลิตภัณฑ์		FINAL COMPOUND		หน่วยงานที่รับผิดชอบ		หน่วยงานที่รับผิดชอบ		วัน เดือน ปี ที่เริ่มทำ FMEA					23 ก.ค. 2541							
ผู้รับผิดชอบกระบวนการ		หน่วยงานผลยาง		ผู้จัดทำเอกสาร		สำโง		วัน เดือน ปี ที่บททวน FMEA					15 ก.ย. 2541							
ผู้อนุมัติ				วัน เดือน ปี ที่ได้รับการอนุมัติ		23 ก.ค. 2541		หน้า					3 ไม่จำนวน 8 หน้า							
คณะผู้จัดทำ																				
ฟังก์ชันของกระบวนการ	แนวโน้มของข้อบกพร่อง	ผลจากข้อบกพร่อง	S	สาเหตุของข้อบกพร่องที่คาดว่าจะเกิด	O	วิธีการตรวจจับหรือควบคุมข้อบกพร่อง	D	R	P	แนวทาง การปฏิบัติ การแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ /วันสิ้นสุด	ผลกระทบ								
												การปฏิบัติ การแก้ไข	S	O	D	R	P	N		
ผสมในเครื่อง				o Thermocouple	2	ไม่มีการควบคุม	10	160	o จัดทำวิธีการมาตรฐานในการ	SB	เปลี่ยน	6	1	5	30					
ผสมยาง (ต่อ)				error					เปลี่ยน Thermocouple	30 ก.ค. 41	วางแผนตรวจ									
									และแผนบำรุงรักษา											
									o จัดทำตารางการ	CHT										
									Calibration	เริ่ม พ.ย.41										
									o เครื่องวัด Thermocouple	SK	เปลี่ยน	4	1	6	24					
									จากบริษัทผู้ผลิตโดยตรง	15 ส.ค. 41	ซื้อจากต่างประเทศ									
									แผนการทำเอง											
									o PLC ลัด Step	8	ไม่มีการควบคุม	10	640	o ติดห้องกับอุปกรณ์	SK	ล็อกห้อง	5	3	8	120
									อิเล็กทรอนิกส์ของ PLC	10 ก.ย. 41										
									เพื่อป้องกันฝุ่น		แผนบำรุง									
									o จัดทำแผนการตรวจเช็ค		รักษายังไม่									
									การทำงานของ PLC		ชัดเจน									
									o จัดทำแผนการบำรุงรักษา											
ระดับคะแนน			1-10	S=Severity	1-10	O=Occurrence	1-10	D=Detection	RPN=SxOxD											

ตารางที่ 6.11 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการผสมยางรีไซเคิล (ต)

ตารางสำหรับวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการ (PROCESS FMEA)															
ชื่อกระบวนการ		ผสมยางรีไซเคิล		ผู้ส่งมอบ		แผนกสังเคราะห์		PFMEA Number		112-4					
ชื่อผลิตภัณฑ์		FINAL COMPOUND		หน่วยงานที่รับผิดชอบ		หน่วยงานเตรียมชิ้นส่วน		วัน เดือน ปี ที่เริ่มทำ FMEA		23 ก.ค. 2541					
ผู้รับผิดชอบกระบวนการ		หน่วยงานผสมยาง		ผู้จัดทำเอกสาร		สโร		วัน เดือน ปี ที่บทวน FMEA		15 ก.ย. 2541					
ผู้อนุมัติ				วัน เดือน ปี ที่ได้รับการอนุมัติ		23 ก.ค. 2541		หน้าที่		4 ในจำนวน 8 หน้า					
คณะกรรมการ															
ฟังก์ชันของกระบวนการ	แนวโน้มของข้อบกพร่อง	ผลจากข้อบกพร่อง	S	สาเหตุของข้อบกพร่องที่คาดว่าจะเกิด	O	วิธีการตรวจจับหรือควบคุมข้อบกพร่อง	D	R P N	แนวทางกาปฏิบัติ การแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ /วันสิ้นสุด	ผลการแก้ไข				
											กาปฏิบัติ การแก้ไข	S	O	D	R P N
รีดเป็นแผ่นที่มิล 1	รอยเวลาที่มิล 1 ไม่คงที่	คุณภาพของ แต่ระบบ ไม่สม่ำเสมอ	8	○ อุณหภูมิของมิล ไม่คงที่	10	ไม่มีการควบคุม	10	800	ติดตั้งระบบควบคุมอุณหภูมิของมิล		NA				
				○ ยางที่คีมิล	2	ไม่มีการควบคุม	10	160	ติดตั้งระบบควบคุมอุณหภูมิของมิล		NA				
									○ ติดตั้งชุดควบคุมช่องว่างระหว่างมิลหน้าและมิลหลัง		NA				
				○ ยางที่ส่งจาก Mixer มีสภาพไม่ปกติ	2	การควบคุมอุณหภูมิ การผสม	3	48	ไม่มี						
				○ ยางที่คี่สายพานส่งยางไปมิล 2	3	ไม่มีการควบคุม	10	240	กำหนดวิธีตัดยางมาตรฐานที่มิล 1	SB	-WI	8	2	5	80
									○ ติดระบบเฝ้าควบคุมการตัดแผ่นยางให้มีขนาดสม่ำเสมอ	SB	-ออกแบบ				
										15 ส.ค. 41	และติดตั้ง				
ระดับคะแนน			1-10	S=Severity	1-10	O=Occurrence	1-10	D=Detection	FPN=SxOxD						

ตารางที่ 8.11 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการผลิตขั้นสุดท้าย (ต่อ)

ตารางสำหรับวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการ (PROCESS FMEA)																	
ชื่อกระบวนการ <u>ผสมยางขั้นสุดท้าย</u>		ผู้ส่งมอบ <u>แผนกคลังวัสดุ</u>		PFMEA Number <u>112-4</u>													
ชื่อผลิตภัณฑ์ <u>FINAL COMPOUND</u>		หน่วยงานที่รับผิดชอบ <u>หน่วยงานเตรียมชิ้นส่วน</u>		วัน เดือน ปี ที่เริ่มทำ FMEA <u>23 ก.ย. 2541</u>													
ผู้รับผิดชอบกระบวนการ <u>หน่วยงานผสมยาง</u>		ผู้จัดทำเอกสาร <u>สาโรช</u>		วัน เดือน ปี ที่ทบทวน FMEA <u>15 ก.ย. 2541</u>													
ผู้อนุมัติ _____		วัน เดือน ปี ที่ได้รับการอนุมัติ <u>23 ก.ย. 2541</u>		หน้าที่ <u>5</u> ในจำนวน <u>8</u> หน้า													
คณะผู้จัดทำ _____																	
ฟังก์ชันของกระบวนการ	แนวโน้มของข้อบกพร่อง	ผลจากข้อบกพร่อง	S	สาเหตุของข้อบกพร่องที่คาดว่า จะเกิด	O	วิธีการตรวจจับหรือควบคุมข้อบกพร่อง	D	R	P	แนวทาง การปฏิบัติ การแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ /วันสิ้นสุด	ผลกระทบแก้ไข					
												การปฏิบัติ การแก้ไข	S	O	D	R	P
รีดเป็นแผ่นยาง และตัดขนาด ที่มิล 2	รอบเวลาที่มิล 2	คุณภาพของ	8	o อุณหภูมิของมิล	10	ไม่มีการควบคุม	10	800		ติดตั้งระบบควบคุม		NA					
	ไม่คงที่	แต่ลดเบา		ไม่คงที่						อุณหภูมิของมิล							
		ไม่สม่ำเสมอ															
				o ยางที่คีมิล	2	ไม่มีการควบคุม	10	160		o ติดตั้งระบบควบคุม		NA					
										อุณหภูมิของมิล							
										o ติดตั้งชุดควบคุมช่องว่าง		NA					
										ระหว่างมิลหน้าและมิลหลัง							
				o ยางที่คีมิล	2	ควบคุมความกว้างของ	4	64		ไม่มี							
				Breakdown ยาง		แผ่นยางที่ Breakdown											
ระดับคะแนน			1-10 S=Severity	1-10 O=Occurrence		1-10 D=Detection			RPN=SxOxD								

ตารางที่ 6.11 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการผลิตขั้นสุดท้าย (ต่อ)

ตารางสำหรับวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบในกระบวนการ (PROCESS FMEA)																		
ชื่อกระบวนการ <u>ผสมยางขั้นสุดท้าย</u>		ผู้ส่งมอบ <u>แผนกคลังวัตถุดิบ</u>		PFMEA Number <u>112-4</u>														
ชื่อผลิตภัณฑ์ <u>FINAL COMPOUND</u>		หน่วยงานที่รับผิดชอบ <u>หน่วยงานเตรียมชิ้นส่วน</u>		วัน เดือน ปี ที่เริ่มทำ FMEA <u>23 ก.ย. 2541</u>														
ผู้รับผิดชอบกระบวนการ <u>หน่วยงานผสมยาง</u>		ผู้จัดทำเอกสาร <u>สโรชา</u>		วัน เดือน ปี ที่ทบทวน FMEA <u>15 ก.ย. 2541</u>														
ผู้อนุมัติ _____		วัน เดือน ปี ที่ได้รับการอนุมัติ <u>23 ก.ย. 2541</u>		หน้าที่ <u>6</u> ในจำนวน <u>8</u> หน้า														
คณะผู้จัดทำ _____																		
ฟังก์ชันของกระบวนการ	แนวโน้มของข้อบกพร่อง	ผลจากข้อบกพร่อง	S	สาเหตุของข้อบกพร่องที่คาดว่าจะเกิด	O	วิธีการตรวจจับหรือควบคุมข้อบกพร่อง	D	R	P	N	แนวทางปฏิบัติ การแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ /วันสิ้นสุด	ผลการแก้ไข					
													การปฏิบัติ การแก้ไข	S	O	D	R	P
อาบนสารกันยางติด	ความเข้มข้นไม่สม่ำเสมอ	ทำให้ยางติดกันเป็นผืนใหญ่	5	๐ ระบบไหลเวียนของสารกันยางติด (Promol solution) ไม่สม่ำเสมอ	10	ไม่มีการควบคุม	10	500			ออกแนวระบบไหลเวียนของ Promol solution ใหม่ เพื่อควบคุมความเข้มข้น		NA					
	หัวถังแห้งยาง			๐ Promol ตกตะกอนที่ก้นถัง	10	ไม่มีการควบคุม	10	500			ติดตั้งใบกวนที่ถังเพื่อไม่ให้ตกตะกอน		NA					
ระดับคะแนน			1-10	S=Severity	1-10	O=Occurrence	1-10	D=Detection	RPN=SxOxD									

การปฏิบัติการแก้ไขสำหรับข้อบกพร่องที่วิเคราะห์ได้จากการวิเคราะห์กระบวนการ และการวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่อาจเกิดในกระบวนการด้วยเทคนิค FMEA พบว่ามีข้อบกพร่องหลายจุดที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพของกระบวนการผสมยาง ข้อบกพร่องที่เลือกมาแก้ไขจะพิจารณาจากรยะเวลาที่เหมาะสมกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทรัพยากรที่ใช้ เช่น เงินลงทุน ตัดแปลงเครื่องมือเครื่องใช้ ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เป็นสำคัญ โดยสามารถสรุปเป็นหัวข้อที่นำมาแก้ไขปรับปรุงได้ในเบื้องต้น มีดังนี้

1. การเปลี่ยนผลลากับกับสารเคมีใหม่ให้ชัดเจนและมีความคงทน ไม่สูญหายหรือขาดง่าย ดังรูปที่ ค.1
2. การทำรหัสกำกับบนรถสารเคมีให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการหยิบสารเคมีไปใช้ผิด ดังรูปที่ ค.2
3. การกำหนดตารางการตรวจสอบเครื่องจักร เครื่องมือวัดที่สำคัญ ดังตารางที่ ง.1
4. แบบฟอร์มการนำส่งสารเคมี และการตรวจรับการใช้ ดังตารางที่ ง.2
5. การสร้างระบบล็อกคาร์บอนแบล็คไซโล เพื่อป้องกันการเติมคาร์บอนแบล็คผิดเบอร์ ดังรูปที่ ค.3
6. การจัดพื้นที่เก็บคาร์บอนแบล็ค ดังรูปที่ ค.4
7. แบบฟอร์มบันทึกการเติมคาร์บอนแบล็ค ดังตารางที่ ง.3
8. แบบฟอร์มการตรวจสอบการผสมยาง ดังตารางที่ ง.4
9. ขั้นตอนและกระบวนการเปลี่ยนเทอร์โมคับเบิล ดังรูปที่ ค.5
10. การออกแบบมิติที่ मिल เพื่อควบคุมความกว้างของแผ่นยางและการควบคุมเวลาของยางบนมิลให้สม่ำเสมอ ดังรูปที่ ค.6
11. การระบุหมายเลขแบบไว้ที่ด้านข้างของแผ่นยาง ดังรูปที่ ค.7

สำหรับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอื่น ๆ และข้อบกพร่องที่อาจจะเกิดจากการวิเคราะห์ใน FMEA ที่ยังไม่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านเวลาและเงินลงทุนที่ต้องอนุมัติ ได้แก่ การติดตั้งชุดควบคุมอุณหภูมิของห้องผสมให้สามารถควบคุมอุณหภูมิเริ่มต้นหรือระหว่างผสม ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนอย่างน้อย 5 ล้านบาท การเปลี่ยนวัสดุที่ประตูเครื่องผสมยางให้ลื่นเพื่อป้องกันวัตถุติดได้ง่าย จะใช้เงินลงทุน 50,000 บาท การลดระดับสายพานป้อนยางที่เครื่องผสมยาง ใช้เวลาดำเนินการอย่างน้อย 10 ชม. ซึ่งต้องหยุดการผลิต การติดตั้งระบบอุ่นน้ำมันเพื่อลดความหนืด จะใช้เงินลงทุนอย่างน้อย 100,000 บาท เป็นต้น

6.3 การเสนอเพื่อปรับปรุงการใช้หลักสถิติในการควบคุมคุณภาพ

จากการศึกษาการควบคุมคุณภาพในบทที่ 5 ในหัวข้อที่ 5.3 เรื่องการนำหลักสถิติมาใช้ในการควบคุมและประเมินผลด้านคุณภาพ จะพบว่า โรงงานตัวอย่างยังไม่มีการนำหลักสถิติเข้ามาใช้ในการช่วยควบคุม วิเคราะห์ หรือปรับปรุงคุณภาพอย่างจริงจัง คุณลักษณะทางคุณภาพของยางผสมที่ทำการตรวจสอบสำหรับการผลิตประจำวัน ได้แก่ การตรวจสอบค่าความถ่วงจำเพาะ (Specific Gravity) ค่าความนิ่มแข็งของยางหรือค่าความหนืด (Mooney Viscosity) และอัตราการสุกตัว (Cure Rate) ซึ่งทั้ง 3 คุณลักษณะดังกล่าว มีเพียงค่าความนิ่มแข็งของยางที่สามารถนำหลักสถิติเข้ามาประยุกต์ใช้ได้ เนื่องจากค่าความนิ่มแข็งค่อนข้างแปรปรวนได้ง่ายหากการควบคุมคุณภาพในกระบวนการผสมไม่ดีพอ ค่าความนิ่มแข็งนี้เหมาะสมกับการใช้เป็นค่าที่นำมาคำนวณดัชนีวัดความสามารถของกระบวนการผลิตยางผสม ว่ากระบวนการผสมมีความผันแปรมากน้อยเพียงใด

โรงงานตัวอย่างมีการทำกราฟควบคุมค่าความนิ่มแข็งของยาง แต่กราฟควบคุมที่กล่าวถึงนี้ ไม่ใช่กราฟควบคุมกระบวนการตามหลักการของกราฟควบคุม (Control Chart) ในหลักวิชาการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ (Statistical Quality Control) แต่เป็นกราฟควบคุมที่แสดงเพียงว่าค่าเฉลี่ยของค่าความนิ่มแข็งในล็อตการผลิตนั้น ๆ อยู่ในพิสัยที่ความเผื่อที่กำหนด (Specification Limit) หรือไม่เพียงเท่านั้น ไม่ได้เป็นกราฟที่ใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมกระบวนการหรือปรับปรุงกระบวนการแต่อย่างใด ดังกราฟในรูปที่ 5.2 บทที่ 5 และกราฟในภาคผนวก ง. ซึ่งเป็นกราฟตัวอย่างของค่าความนิ่มแข็งของยาง หรือที่เรียกว่า Mooney Viscosity ของสูตรยาง SD458x01 ซึ่งในกราฟจะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นตารางแสดงค่าเฉลี่ยที่ได้จากการนำค่าสูงสุดบวกกับค่าต่ำสุดแล้วหารสอง เพื่อเป็นค่าเฉลี่ย (Average) และค่าพิสัย (Range) จากนั้นนำค่าที่ได้ไปพล็อตลงในกราฟ \bar{X} และ R ในส่วนที่สอง โดยกราฟ \bar{X} จะมีค่าพิสัยที่ความเผื่อที่กำหนดหรือ Specification Limit เป็นเส้นควบคุม ซึ่งไม่ใช่เส้นที่ได้จากการคำนวณทางสถิติ ดังนั้นประโยชน์จากกราฟนี้จะมีเพียงข้อเดียวคือ ใช้เป็นกราฟแสดงว่าสูตรการผสมนั้น ๆ ในแต่ละล็อตให้ค่าเฉลี่ยของค่าความนิ่มแข็งอยู่ในพิสัยที่เป็นค่าเผื่อหรือไม่ หรือมีของเสียเกิดขึ้นหรือไม่เท่านั้น แต่ไม่สามารถบอกได้ถึงแนวโน้มของกระบวนการว่าอยู่ในสภาวะควบคุมหรือไม่

ในส่วนของค่าความถ่วงจำเพาะและอัตราการสุกตัวนั้น เป็นลักษณะทางคุณภาพที่ยังไม่มีกรนำหลักสถิติเข้ามาประยุกต์ใช้ และผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะทางคุณภาพ 2 ลักษณะนี้ไม่จำเป็นต้องใช้หลักสถิติ เนื่องจากค่าความถ่วงจำเพาะเป็นค่าที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องของสัดส่วนองค์ประกอบในยางผสมแต่ละสูตรเท่านั้น ว่าผสมออกมาแล้วมีองค์ประกอบครบถ้วนหรือไม่ หากมีองค์ประกอบไม่ครบถ้วน ค่าที่ได้จะออกนอกพิสัยควบคุมที่กำหนด ซึ่งจะต้องทำการตรวจสอบทางเคมีต่อไปเพื่อค้นหาว่ามีองค์ประกอบใดขาดหายไป และค่าอัตราการสุกตัวนั้นเป็นค่าที่บ่งบอกว่ายางผสมแบบนั้น ๆ มีองค์ประกอบทางเคมีครบถ้วน และให้อัตราการสุกตัวที่เป็นปกติเหมือนเดิมหรือไม่ (ดูกราฟรูปที่ 5.1 ในบทที่ 5) หากอัตราการสุกตัวเป็น

ปกติ เส้นกราฟที่ได้จะตกอยู่ในกลุ่มของผลการตรวจสอบที่เคยผลิต ดังนั้น การสร้างเส้นควบคุมที่เป็นเส้นกราฟลักษณะเดียวกันของแต่ละสูตร และนำมาเป็นแผนต้นแบบสำหรับเปรียบเทียบเมื่อมีการตรวจสอบอย่างสูตรเดียวกัน ก็จะช่วยให้อัตตสันใจได้ว่าเป็นอย่างดีหรือแย่งเสียได้

กล่าวโดยสรุปในเรื่องการนำหลักสถิติมาประยุกต์ใช้ ผู้วิจัยขอเสนอให้มีการทำการศึกษาความสามารถของกระบวนการ (Process Capability Study) ของการผสม โดยใช้คุณลักษณะทางคุณภาพของยางผสมที่เป็นค่าความนิ่มแข็ง (Mooney Viscosity) มาเป็นข้อมูลในการคำนวณ โดยทำการเก็บตัวอย่างอย่างน้อย 40 ถึง 50 ตัวอย่างของแต่ละสูตรการผสม ซึ่งมีอยู่ประมาณ 30 สูตรสำหรับโรงงานตัวอย่างแล้วทำฮิสโตแกรม จากนั้นวิเคราะห์ดูว่ากระบวนการผลิตของเสียที่ออกนอกพิสัยความเผื่อหรือไม่ และค่าความสามารถของกระบวนการผลิต (Cp) มีค่ามากกว่า 1.0 หรือไม่ หากน้อยกว่าก็ควรปรับปรุงกระบวนการเสียก่อนการจัดตั้งแผนภูมิควบคุม นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการสุ่มตัวอย่างนำมาตรวจสอบนั้นเป็นการสุ่มตัวอย่างที่กระทำต่างกัน เช่นการผสมลือตหนึ่งทำการผสม 20 แบน จะทำการสุ่มตัวอย่างเฉพาะเบน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 10 และ 20 หากทำการผสม 40 แบนต่อลือต ก็จะสุ่มเบนที่ 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 10 , 20 , 30 และ 40 ซึ่งหากเป็นการผลิตที่ลือตการผลิตไม่แน่นอน ควรใช้แผนภูมิควบคุมที่ใช้ตัวเลขค่าวัดโดด ๆ หรือที่เรียกว่า แผนภูมิควบคุมค่า X (X Chart) จะเหมาะสมกว่า และในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่ได้ทำการจัดตั้งการควบคุมกระบวนการด้วยสถิติหรือ Statistical Process Control (SPC) เนื่องจากยังพบยางเสียที่มีคุณสมบัติผิดไปจากขอบเขตพิสัยที่กำหนด (Specification) อยู่บ่อย ๆ ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าควรปรับปรุงกระบวนการผสมและวิธีการผลิตเสียก่อน เพื่อให้กระบวนการอยู่ในสภาวะควบคุมได้ จึงค่อยพิจารณานำการควบคุมกระบวนการเชิงสถิติมาใช้

6.4 การเสนอเพื่อจัดตั้งระบบการวัดและสอบเทียบ

การปรับปรุงกระบวนการให้มีความเที่ยงตรง สม่าเสมอ สำหรับการผสมยางในแต่ละลือต สิ่งหนึ่งที่จะต้องพิจารณาควบคู่กันไปด้วยคือ ระบบการวัด ซึ่งจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ สำหรับช่วงการวัดที่ต้องการ ระบบการวัดที่กล่าวถึงนี้หมายถึงรวมถึง ความเที่ยงตรงแม่นยำของอุปกรณ์ วิธีการวัด การใช้งานของอุปกรณ์วัดต่าง ๆ การบำรุงรักษา การควบคุม

เทคนิคทางวิศวกรรมคุณภาพหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อให้มั่นใจในระบบการวัด คือ การวิเคราะห์ระบบการวัด (Measurement System Analysis) เทคนิคนี้ใช้สำหรับประเมินระบบการวัดว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยมีการประยุกต์ใช้เทคนิคนี้ได้ตั้งแต่การรับเครื่องมือวัดตัวใหม่ ๆ เข้ามาใช้ การเปรียบเทียบผลการวัดระหว่างเครื่องมือวัดแต่ละเครื่อง การเปรียบเทียบผลการวัดระหว่างพนักงานแต่ละคน การเปรียบเทียบผลการวัดระหว่างเครื่องมือวัดก่อนและหลังบำรุงรักษา

สำหรับกระบวนการผสมยางที่ผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษานั้น ยังไม่มีการจัดตั้งระบบการวัดและสอบเทียบสำหรับการประกันคุณภาพของกระบวนการ ผู้วิจัยจึงได้ทำการเสนอให้ฝ่ายวิศวกรรมดำเนินการในเรื่องนี้ด้วย โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจรายการอุปกรณ์ที่เป็นเครื่องมือวัดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผสมยาง ซึ่งมีรายการดังตารางที่ 3.5

จากตารางดังกล่าว จะพบว่าในกระบวนการผสมยางนั้นมีอุปกรณ์ประเภทเครื่องชั่งมากที่สุด โดยมีความสำคัญสำหรับการประกันน้ำหนักของวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ใช้ผสม ดังนั้น จึงควรจัดตั้งระบบการวัดและสอบเทียบของเครื่องชั่งก่อนเป็นอันดับแรก

นอกจากนี้ เทอร์โมคัปเปิลซึ่งเป็นอุปกรณ์วัดอีกตัวหนึ่งที่ใช้ควบคุมการผสม ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน โดยจากการวิเคราะห์และตรวจสอบพบว่าเทอร์โมคัปเปิลที่ใช้ในปัจจุบันเป็นเทอร์โมคัปเปิลชนิด J ที่ผลิตขึ้นเอง โดยไม่มีการสอบเทียบ (Calibration) ก่อนนำไปใช้ ทำให้เกิดปัญหาขึ้นในกระบวนการผลิตบ่อยครั้งที่มีการชำรุดของอุปกรณ์ และเมื่อเปลี่ยนตัวใหม่แล้วทำให้ต้องปรับสภาวะการผสมในแต่ละสูตรใหม่ทั้งหมด เนื่องจากอุปกรณ์ตัวใหม่และตัวเก่าให้ค่าการวัดที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้เขียนกระบวนการมาตรฐานขึ้นมาเป็นแนวปฏิบัติสำหรับเทอร์โมคัปเปิล โดยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติตั้งขั้นตอนกระบวนการ ดังแสดงในรูปที่ 3.5 ภาคผนวก ค

กล่าวโดยสรุปในเรื่องการจัดตั้งระบบการวัดและสอบเทียบในกระบวนการผสมยางพบว่า หลายฝ่ายให้ความสนใจและให้ความสำคัญมากขึ้น แต่ยังคงขาดบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรง และทีมงานที่มีความชำนาญในเรื่องการวิเคราะห์ระบบการวัด ทำให้งานปรับปรุงระบบการวัดยังไม่คืบหน้าเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตาม การจะทำให้กระบวนการมีความผันแปรน้อยที่สุด หรือก่อนการพัฒนาและปรับปรุงการประกันคุณภาพของกระบวนการ จะต้องดำเนินการเรื่องระบบการวัดและการสอบเทียบที่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล กระบวนการนั้นจึงจะยอมรับได้ในเบื้องต้นว่า มีการควบคุมปัจจัยเกี่ยวกับการวัดที่ดี

6.5 การจัดตั้งโปรแกรมการตรวจติดตาม

กิจกรรมต่าง ๆ ในการประกันคุณภาพ จะดำเนินไปอย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพดีเพียงใดก็ทำให้มั่นใจว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า มักเป็นคำถามที่ลูกค้าหรือผู้ผลิตที่ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพต้องการทราบ ดังนั้น เมื่อมีการปรับปรุงกระบวนการผลิตแล้วและสามารถควบคุมกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้การควบคุมแล้ว สิ่งที่จะต้องดำเนินการต่อไปคือ การสำรวจคุณภาพของกระบวนการผลิต

การสำรวจคุณภาพเป็นกิจกรรมอิสระที่ทำขึ้น เพื่อตรวจสอบว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทำอยู่นั้น เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ผู้สำรวจคุณภาพควรจะเป็นบุคคลอิสระที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมนั้น

วัตถุประสงค์ของการสำรวจคุณภาพโดยทั่วไปประกอบด้วย การสร้างความมั่นใจว่ากิจกรรมคุณภาพเป็นไปตามที่กำหนดไว้และผลิตภัณฑ์ถูกผลิตตามกระบวนการที่ถูกกำหนดไว้ รายการการสำรวจคุณภาพที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม รวมถึงการจัดโปรแกรมไว้เป็นการล่วงหน้า จะทำให้ผู้บริหารและลูกค้ามั่นใจว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมาจากกระบวนการผลิตมีคุณภาพที่ดี เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า

สำหรับกระบวนการผสมยางที่ผู้วิจัยทำการศึกษานั้น ได้มีการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากระบวนการไปในระดับหนึ่ง โดยที่ผู้วิจัยได้เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาคุณภาพของยางผสม และทำการวิเคราะห์กระบวนการผสมยางในทุกขั้นตอน รวมไปถึงการใช้เทคนิค FMEA เข้ามาช่วยวิเคราะห์หาแนวโน้มของข้อบกพร่อง และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขในบางจุดไปแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า การนำสิ่งที่ได้วางแผนแก้ไขไปแล้วสำหรับกระบวนการผสมยางและการนำขั้นตอนที่เป็นวิกฤติต่อการเกิดปัญหาคุณภาพได้ง่าย มาจัดทำเป็นแผนตรวจสอบการประกันคุณภาพและนำไปใช้สำรวจในกระบวนการผสมยางอย่างสม่ำเสมอ จากนั้นนำมาเป็นข้อมูลเพื่อช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการประกันคุณภาพของกระบวนการผสมยางเห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้น ว่าการประกันคุณภาพในขั้นตอนใดให้ความมั่นใจ และขั้นตอนใดที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติมอีก ผู้ศึกษาวิจัยจึงได้จัดทำแบบสำรวจการประกันคุณภาพของกระบวนการผสมยาง และโปรแกรมการตรวจติดตามการประกันคุณภาพของกระบวนการผสมยางขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจในการประกันคุณภาพของกระบวนการ โดยแผนตรวจสอบดังกล่าวมีรูปแบบดังตารางที่ 6.13 และโปรแกรมการตรวจติดตามเป็นดังตารางที่ 6.14

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.12 แผ่นตรวจสอบการประกันคุณภาพของกระบวนการผสมยาง

ตารางที่ 6.12.1 แผ่นตรวจสอบสำหรับกระบวนการเตรียมสารเคมี

PROCESS QA AUDIT CHECKLIST แผ่นตรวจสอบการประกันคุณภาพของกระบวนการ				
กระบวนการหลัก : ผสมยาง	แผ่นตรวจสอบเลขที่ : M 001		หน้าที่ 1 ในจำนวน 1 หน้า	
กระบวนการย่อย : การเตรียมสารเคมี	วันที่ทำการตรวจ		ผู้นำตรวจ	
หัวข้อตรวจสอบ	Conform	Non Conform	หมายเหตุ	
1. สารเคมีที่เบิกมาใช้ มีการติดฉลากกำกับที่มีน้ำหนักและอ่านง่าย				
2. มีการบันทึกการใช้สารเคมีลงในแบบฟอร์มอย่างถูกต้องครบถ้วน และอ่านง่าย				
3. ทำการตรวจสอบเครื่องซึ่งก่อนเริ่มงานทุกครั้ง				
4. เครื่องซึ่งได้รับการสอบเทียบตามระยะเวลาที่กำหนด				
5. การปั่งชี้และระบุบนถุงสารเคมีถูกต้อง ชัดเจน				
6. มีใบกำกับสารเคมีแนบไปกับรถใส่สารเคมีทุกครั้ง และการบันทึกถูกต้อง ครบถ้วน				
7. ความสะอาดในบริเวณที่เตรียมสารเคมี อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุบนบอร์ด 5'ส				
8. รถใส่สารเคมีมีการระบุรหัสสารเคมีให้เห็นอย่างชัดเจน				
9. พนักงานซึ่งสารเคมีได้ผ่านการฝึกอบรม และมีคุณสมบัติครบถ้วน				
รวม				
%				
ลงชื่อ : ผู้นำตรวจ _____ ผู้รับการตรวจ 1 _____ ผู้รับการตรวจ 2 _____				

ตารางที่ 6.12.2 แผ่นตรวจสอบสำหรับกระบวนการเตรียมคาร์บอนแบล็ค

PROCESS QA AUDIT CHECKLIST แผ่นตรวจสอบการประกันคุณภาพของกระบวนการ			
กระบวนการหลัก : พสมยง	แผ่นตรวจสอบเลขที่ : M 002	หน้าที่ 1 ในจำนวน 1 หน้า	
กระบวนการย่อย : การเตรียมคาร์บอนแบล็ค	วันที่ทำการตรวจ	ผู้นำตรวจ	
หัวข้อตรวจสอบ	Conform	Non Conform	หมายเหตุ
1. การจัดเก็บคาร์บอนแบล็คตรงตามพื้นที่ที่กำหนด			
2. มีการเปิดคาร์บอนแบล็คไซโลครั้งละ 1 ไซโลเท่านั้น			
3. มีการตรวจสอบเครื่องชั่งคาร์บอนแบล็คตามกำหนดเวลา			
4. เครื่องชั่งคาร์บอนแบล็คได้รับการสอบเทียบตามกำหนดเวลา			
5. มีการบันทึกการเติมคาร์บอนแบล็คลงในแบบฟอร์มทุกครั้ง			
6. ความสะอาดบริเวณคาร์บอนแบล็คไซโลอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุบนบอร์ด 5'ส			
7. พนักงานเตรียมคาร์บอนแบล็คได้ผ่านการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติครบถ้วน			
รวม			
%			
ลงชื่อ : ผู้นำตรวจ _____ ผู้รับการตรวจ 1 _____ ผู้รับการตรวจ 2 _____			

ตารางที่ 6.12.3 แผ่นตรวจสอบสำหรับกระบวนการเตรียมยางธรรมชาติหรือยางสังเคราะห์

PROCESS QA AUDIT CHECKLIST แผ่นตรวจสอบการประกันคุณภาพของกระบวนการ			
กระบวนการหลัก : ผสมยาง	แผ่นตรวจสอบเลขที่ : M 003	หน้าที่ 1 ในจำนวน 1 หน้า	
กระบวนการย่อย : การเตรียมยางธรรมชาติ หรือยางสังเคราะห์	วันที่ทำการตรวจ	ผู้ตรวจ	
หัวข้อตรวจสอบ	Conform	Non Conform	หมายเหตุ
1. มีการเขียนกำกับบนผลลากที่ติดมากับกะบะยางที่เปิกมาใช้ ชัดเจนถูกต้อง และติดอย่างมั่นคง			
2. มีการบันทึกการใช้ยางลงในแบบฟอร์มทุกครั้ง			
3. ความสะอาดบริเวณเครื่องตัดยางเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานที่ระบุบนบอร์ด 5'ส			
4. มีการเขียนผลลากกำกับบนยางที่ตัดเตรียมแล้ว ชัดเจนถูกต้อง และติดอย่างมั่นคง			
5. พนักงานเตรียมยางได้ผ่านการฝึกอบรม และมีคุณสมบัติครบถ้วน			
รวม			
%			
ลงชื่อ : ผู้ตรวจ _____ ผู้รับการตรวจ 1 _____ ผู้รับการตรวจ 2 _____			

ตารางที่ 6.12.4 แผ่นตรวจสอบสำหรับกระบวนการนวดยาง

PROCESS QA AUDIT CHECKLIST แผ่นตรวจสอบการประกันคุณภาพของกระบวนการ			
กระบวนการหลัก : ผสมยาง	แผ่นตรวจสอบเลขที่ : M 004	หน้าที่ 1 ในจำนวน 1 หน้า	
กระบวนการย่อย : กระบวนการนวดยาง	วันที่ทำการตรวจ	ผู้นำตรวจ	
หัวข้อตรวจสอบ	Conform	Non Conform	หมายเหตุ
1. บริเวณรอบ ๆ เครื่องผสมตลอดจนอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการผลิต มีความสะอาดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 5'ส			
2. เครื่องซึ่งยังได้รับการตรวจสอบความถูกต้องตามกำหนดเวลา			
3. เครื่องซึ่งได้รับการสอบเทียบตามระยะเวลาที่กำหนด			
4. มีการลงบันทึกแผ่นตรวจสอบการนวดยางอย่างถูกต้องครบถ้วน			
5. แผ่นยางมีความกว้างและความหนาตามขนาดและที่กีดที่กำหนด			
6. อุณหภูมิของยางก่อนเก็บลงกะบะอยู่ในที่กีดมาตรฐานที่กำหนด			
7. การเขียนระบุชนิดลากลากกับยางที่นวดแล้ว มีความชัดเจนถูกต้อง และติดอย่างมั่นคง			
8. การเก็บยางถูกต้องตามพื้นที่ที่กำหนด			
9. พนักงานทุกคนในสายการผลิตของกระบวนการนวดยาง ได้ผ่านการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติครบถ้วน			
รวม			
%			
ลงชื่อ : ผู้นำตรวจ _____ ผู้รับการตรวจ 1 _____ ผู้รับการตรวจ 2 _____			

ตารางที่ 6.12.5 แผ่นตรวจสอบสำหรับกระบวนการผสมยางขั้นต้น / ขั้นสุดท้าย

PROCESS QA AUDIT CHECKLIST แผ่นตรวจสอบการประกันคุณภาพของกระบวนการ			
กระบวนการหลัก : ผสมยาง	แผ่นตรวจสอบเลขที่ : M 006	หน้าที่ 1 ในจำนวน 1 หน้า	
กระบวนการย่อย : กระบวนการผสมยาง ขั้นต้น / ขั้นสุดท้าย	วันที่ทำการตรวจ	ผู้นำตรวจ	
หัวข้อตรวจสอบ	Conform	Non Conform	หมายเหตุ
1. มีการตรวจสอบเครื่องซึ่งวัดทุกเครื่องตามกำหนด ระยะเวลา			
2. มีการสอบเทียบเครื่องซึ่งและอุปกรณ์วัดอุณหภูมิทุกเครื่อง ตามกำหนดระยะเวลา			
3. การลงบันทึกการตรวจสอบการผสมยางถูกต้อง ครบถ้วน			
4. พนักงานควบคุมเครื่องผสมยาง (Mixing Operator) มีคุณสมบัติครบถ้วนและผ่านการฝึกอบรม			
5. การตั้งพารามิเตอร์การผสมเป็นไปตามสูตรการผสมที่กำหนด			
6. มีการควบคุมขนาดความกว้างและความหนาของแผ่นยาง บนมิลให้เป็นไปตามพิภคมาตรฐานที่กำหนด			
7. อุณหภูมิของยางก่อนเก็บลงกะจะมีค่าอยู่ในพิภค มาตรฐานที่กำหนด			
8. การเขียนระบุชนิดลากับกับยางที่ผสมแล้ว มีความ ชัดเจนถูกต้อง และติดอย่างมั่นคง			
9. การเก็บยางถูกต้องตามพื้นที่ที่กำหนด			
10. ระดับความเข้มข้นของสารกันยางติด (Promol) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เหมาะสม			
11. มีการตัดด้านข้างของแผ่นยางและเขียนระบุหมายเลขแบบ อย่างถูกต้องครบถ้วน			
12. ความสะอาดของเครื่องผสมยางและอุปกรณ์ประกอบทุกตัว และบริเวณรอบ ๆ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 5'ส			
รวม			
%			
ลงชื่อ : ผู้นำตรวจ _____ ผู้รับการตรวจ 1 _____ ผู้รับการตรวจ 2 _____			

ตารางที่ 6.13 โปรแกรมการตรวจติดตาม เพื่อสำรวจการประกันคุณภาพในกระบวนการผสมยาง

AUDIT SCHEDULE FOR QA Mixing Process	Prepared By : _____ Saroach						Date :			Rev : 0		
	Approved By : _____ Prod' Dept I Mgr.						Date :					
PROCESS TO BE AUDITED	YEAR : 1999											
	JAN	FEB	MAR	APR	MAY	JUN	JUL	AUG	SEP	OCT	NOV	DEC
ALL RAW MATERIAL PREPARATION PROCES	●			●			●			●		
MASTERBATCH MIXING PROCESS		●			●			●			●	
FINAL MIXING PROCESS			●			●			●			●

Date schedule reviewed			
------------------------	--	--	--

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย